

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS
2004 m. rugsėjo 30 d.*

Byloje C-275/02

dėl *Verwaltungsgericht Stuttgart* (Vokietija) 2002 m. liepos 11 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2002 m. liepos 26 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Engin Ayaz

prieš

Land Baden-Württemberg

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen (pranešėjas) ir F. Macken,

generalinis advokatas L. A. Geelhoed,
sekretorius R. Grass,

* Proceso kalba: vokiečių.

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Land Baden-Württemberg*, atstovaujamos S. Karajan,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos W.-D. Plessing,
- Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos D. Martin,

susipažinęs su 2004 m. gegužės 25 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1980 m. rugsėjo 19 d. Asociacijos tarybos sprendimo Nr. 1/80 dėl asociacijos plėtros (toliau – Sprendimas Nr. 1/80) 7 straipsnio pirmos pastraipos išaiškinimu. Asociacijos taryba įsteigta Europos ekonominės bendrijos ir Turkijos asociacijos steigimo sutartimi, pasirašyta Turkijos ir EEB valstybių narių ir Bendrijos 1963 m. rugsėjo 12 d. Ankaroje, kuri Bendrijos vardu sudaryta, aprobuota ir patvirtinta 1963 m. gruodžio 23 d. Tarybos sprendimu 64/732/EBB (OL 217, 1964, p. 3685, toliau – Asociacijos sutartis).

- 2 Šis prašymas pateiktas byloje tarp E. Ayaz, Turkijos piliečio, ir *Land Baden-Württemberg* dėl sprendimo nepratęsti leidimo laikinai apsigyventi Vokietijoje ir nurodančio išsiųsti jį iš šios valstybės narės teritorijos.

Teisinis pagrindas

EEB-Turkijos asociacija

- 3 Asociacijos sutarties 2 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad šia sutartimi siekiama skatinti Susitariančiųjų Šalių ilgalaikių ir harmoningų prekybos ir ekonominių santykių, įskaitant ir darbo sektoriuje, plėtrą, palaipsniui užtikrinant laisvą darbuotojų judėjimą (12 straipsnis), panaikinant įsisteigimo laisvės (13 straipsnis) ir laisvo paslaugų teikimo (14 straipsnis) apribojimus, siekiant pakelti Turkijos gyventojų pragyvenimo lygį ir palengvinti vėlesnį Turkijos stojimą į Europos Bendriją (preambulės konstatuojamosios dalies 4 punktas ir 28 straipsnis).
- 4 Asociacijos sutartis numato pasirengimo laikotarpį, per kurį su Bendrijos pagalba bus keliama Turkijos ekonomika (3 straipsnis), pereinamąjį laikotarpį laipsniškam muitų sąjungos įkūrimui ir ekonomikos politikos suderinimui (4 straipsnis), ir baigiamąjį laikotarpį, grindžiamą muitų sąjunga ir Susitariančiųjų Šalių glaudesniu ekonominiu bendradarbiavimu (5 straipsnis).

- 5 Asociacijos sutarties II antraštinės dalies „Pereinamojo laikotarpio priemonių įgyvendinimas“ 12 straipsnyje numatyta:

„Susitariančiosios Šalys laikosi Bendrijos steigimo sutarties 48, 49 ir 50 straipsnių, siekdamos palaipsniui įgyvendinti laisvą darbuotojų judėjimą tarp jų.“

- 6 Asociacijos sutarties 22 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Siekiant įgyvendinti sutartyje išvardytus tikslus, numatytais joje atvejais Asociacijos taryba turi teisę priimti sprendimus. Kiekviena šalis turi imtis būtinų priemonių priimtiems sprendimams įgyvendinti. <...>“

- 7 Papildomo protokolo, pasirašyto 1970 m. lapkričio 23 d. Briuselyje, kuris Bendrijos vardu sudarytas, aprobuotas ir patvirtintas 1972 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamentu Nr. 2760/72 (OL L 293, p. 1, toliau ? Papildomas protokolas), 1 straipsnis nustato pereinamojo laikotarpio, numatyto Asociacijos sutarties 4 straipsnyje, realizavimo sąlygas, būdus ir tempą. Papildomo protokolo 62 straipsnyje nurodyta, kad papildomas protokolas yra sutarties sudėtinė dalis.

- 8 Papildomo protokolo II antraštinė dalis pavadinta „Asmenų ir paslaugų judėjimas“, o jos I skirsnis nagrinėja klausimus, susijusius su darbuotojais.

- 9 Papildomo protokolo I skirsnio 36 straipsnyje numatyta, kad laisvas darbuotojų judėjimas tarp Bendrijos valstybių narių ir Turkijos bus palaipsniui įgyvendintas, remiantis Asociacijos sutarties 12 straipsnyje išdėstytais principais, per laikotarpį nuo 12-ųjų metų pabaigos ir 22-ųjų metų po sutarties įsigaliojimo, Asociacijos tarybai nusprendus dėl įgyvendinimo būdų.
- 10 1980 m. rugsėjo 19 d. Asociacijos taryba priėmė Sprendimą Nr. 1/80. Šio sprendimo 6, 7 ir 14 straipsniai išdėstyti II skirsnio „Socialinės nuostatos“ 1 dalyje, kurioje nagrinėjami su darbu ir laisvu darbuotojų judėjimu susiję klausimai.
- 11 Pagal Sprendimo Nr. 1/80 6 straipsnio 1 dalį:

„Išskyrus 7 straipsnio, susijusio su darbuotojo šeimos narių teise laisvai įsidarbinti, nuostatas, Turkijos darbuotojas, teisėtai dirbantis valstybėje narėje, turi teisę:

- teisėtai išdirbęs vienerius metus, prašyti šioje valstybėje narėje atnaujinti jo leidimą dirbti pas tą patį darbdavį, jeigu pastarasis turi laisvą darbo vietą,

- teisėtai išdirbęs trejus metus ir, išskyrus atvejus, kai Bendrijos valstybių narių darbuotojams yra teikiama pirmenybė, šioje valstybėje narėje priimti kitą jo

pasirinkto darbdavio pasiūlymą įsidarbinti, pateiktą įprastomis sąlygomis ir įregistruotą šios valstybės narės įdarbinimo įstaigose,

- teisėtai išdirbęs šioje valstybėje narėje ketverius metus, laisvai dirbti šioje valstybėje narėje bet kurį pasirinktą apmokamą samdomą darbą.“

12 Pagal Sprendimo Nr. 1/80 7 straipsnio pirmą pastraipą:

„Teisėtai dirbančio Turkijos darbuotojo šeimos nariai, kuriems buvo suteikta teisė atvykti pas jį, turi teisę:

- išskyrus atvejus, kai pirmenybė teikiama Bendrijos valstybių narių darbuotojams, priimti bet kokį pasiūlymą įsidarbinti, jeigu jie bent trejus metus teisėtai gyveno šioje valstybėje narėje,

- laisvai dirbti bet kokį savo pasirinktą samdomą darbą, jeigu jie bent penkerius metus teisėtai gyveno šioje valstybėje narėje.“

13 Minėto sprendimo 14 straipsnio 1 dalis nustato:

„Šio skyriaus nuostatos taikomos atsižvelgiant į apribojimus, pateisinamus viešosios tvarkos, visuomenės saugumo ir sveikatos sumetimais.“

Kiti susiję Bendrijos teisės aktai

- 14 1968 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje (OL L 257, p. 2), pakeisto 1992 m. liepos 27 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2434/92 (OL L 245, p. 1, toliau – Reglamentas Nr. 1612/68), 10 straipsnio 1 dalis nustato:

„Asmenys, neatsižvelgiant į jų pilietybę, turi teisę gyventi kartu su valstybės narės piliečiu, kuris dirba kitos valstybės narės teritorijoje, jeigu jie yra:

- a) jo sutuoktinis ir vaikai iki 21 metų arba jo išlaikytiniai;

- b) jo išlaikomi giminaičiai pagal aukštutinę tokio darbuotojo ir jo sutuoktinio giminystės liniją.“ (Pataisytas vertimas)

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 15 Remiantis pagrindinės bylos medžiaga, gimęs 1979 m. rugsėjo 24 d., nevedęs E. Ayaz 1991 m. su savo motina atvyko į Vokietiją pas savo patėvį.
- 16 Pripažintina, kad E. Ayaz patėvis, Turkijos pilietis, teisėtai gyvena Vokietijoje ir nuo devintojo dešimtmečio teisėtai dirba šioje valstybėje narėje.

- 17 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo tvirtinimu, E. Ayaz motinai niekuomet nebuvo suteiktas leidimas dirbti.
- 18 Nuo atvykimo į Vokietijos teritoriją momento E. Ayaz, išskyrus trumpą laikotarpį 1999 m. pabaigoje, gyveno su savo motina ir patėviu. Vokietijoje jis baigė vidurinę mokyklą ir po to metus lankė technikos mokyklą. Du kartus lankė profesinio lavinimo kursus, kurių nebaigė. Po bedarbystės laikotarpio su pertraukomis dirbo vairuotoju.
- 19 Laikotarpiu nuo 1997 iki 2001 m. E. Ayaz buvo ne kartą Vokietijos teismų teistas už kriminalinius nusikaltimus.
- 20 Vokietijoje E. Ayaz buvo suteikti leidimai laikinai apsigyventi, o paskutinio leidimo galiojimo terminas pasibaigė 1999 m. spalio 31 d.
- 21 1999 m. liepos 8 d. jis pateikė prašymą dėl leidimo nuolat gyventi, tačiau dėl šio prašymo nebuvo priimtas joks oficialus sprendimas.
- 22 2000 m. kovo 24 d. E. Ayaz pateikė prašymą dėl leidimo laikinai apsigyventi pratęsimo.
- 23 2000 m. rugpjūčio 9 d. sprendimu *Landratsamt Rems-Murr-Kreis* atmetė šį prašymą ir nurodė per vieną mėnesį nuo šio sprendimo paskelbimo išvykti iš Vokietijos, kurio neįvykdžius, jis bus išsiųstas į Turkiją.

- 24 2000 m. rugsėjo 14 d. E. Ayaz pateikė skundą dėl šio sprendimo ir prašymą *Verwaltungsgericht Stuttgart* suteikti laikiną jo teisių apsaugą.
- 25 2000 m. spalio 30 d. sprendimu šis teismas nusprendė sustabdyti sprendimo, dėl kurio pateiktas skundas, vykdymą.
- 26 2002 m. vasario 8 d. *Regierungspräsidium Stuttgart* atmetė E. Ayaz skundą kaip nepagrįstą, nurodydamas, kad jis dėl padarytų sunkių nusikaltimų kėlė didelę grėsmę viešajai tvarkai ir saugumui, todėl nei Vokietijos Konstitucija, nei Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija neprieštaruja jo išsiuntimui.
- 27 2002 m. kovo 5 d. E. Ayaz pareiškė ieškinį dėl *Regierungspräsidium Stuttgart* sprendimo *Verwaltungsgericht Stuttgart*.
- 28 Šio teismo manymu, 2002 m. vasario 8 d. ginčijamas sprendimas neprieštaruja nacionalinei teisei, nes *Ausländergesetz* (įstatymas dėl užsieniečių) numato užsieniečio, kuriam, kaip šiuo atveju, per pastaruosius penkerius metus buvo paskirtos bausmės nepilnamečiui, kurių bendras laikas yra treji su puse metų, ir dėl to buvo priimtas galutinis sprendimas, automatišką išsiuntimą.
- 29 Svarbu išsiaiškinti, ar E. Ayaz gali pasinaudoti apsauga nuo išsiuntimo, numatyta Sprendimo Nr. 1/80 14 straipsnio 1 dalyje, kuri išaiškinta 2000 m. vasario 10 d.

Sprendime *Nazli* (C-340/97, Rink. p. I-957, 50–64 punktai). Pirma, pagal šį sprendimą 14 straipsnio 1 dalis prieštarauja Turkijos piliečio, kuriam Sprendimu Nr. 1/80 tiesiogiai suteikiama teisė, išsiuntimui, kai toks sprendimas priimtas po apkaltinamojo nuosprendžio priėmimo, siekiant atgrasyti kitus užsieniečius, neatsižvelgiant į asmeninį suinteresuoto asmens elgesį, kuris suteikia pagrindą manyti, kad jis padarys kitus sunkius nusikaltimus, keliančius grėsmę priimančios valstybės narės viešajai tvarkai. Antra, prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikęs teismas mano, kad šiuo atveju E. Ayaz asmeninis elgesys nekelia konkrečios grėsmės dėl naujų viešosios tvarkos pažeidimų, todėl remiantis Sprendimo Nr. 1/80 14 straipsnio 1 dalimi reikėtų panaikinti sprendimą dėl jo išsiuntimo.

30 Tačiau norint šią nuostatą taikyti pagrindinėje byloje, reikia nustatyti, ar suinteresuotam asmeniui gali būti taikoma Sprendimu Nr. 1/80 numatyta apsauga.

31 Šiuo atveju E. Ayaz negali pasinaudoti Sprendimo Nr. 1/80 6 straipsnio 1 dalyje numatytomis teisėtai dirbančių valstybėje narėje Turkijos piliečių teisėmis, nes jis nepatenkina šios nuostatos reikalavimų.

32 Pagal Sprendimo Nr. 1/80 7 straipsnio pirmą pastraipą suinteresuotas asmuo taip pat negali pasinaudoti teise apsigyventi Vokietijoje kaip šeimos narys, nes jo motina niekuomet nedirbo apmokamo darbo priimančioje valstybėje narėje. Priešingai, E. Ayaz patėvis patenkina teisėto buvimo minėtos valstybės narės darbo rinkoje sąlygą, todėl reiktų atsakyti į klausimą, ar ieškovas pagrindinėje byloje gali būti laikomas „šeimos nariu“ šios nuostatos prasme. Joks tikslus atsakymas į šį klausimą nebuvo pateiktas.

- 33 Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgdamas į tai, kad norint priimti sprendimą byloje yra būtinas Bendrijos teisės išaiškinimas, *Verwaltungsgericht Stuttgart* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui prejudicinį klausimą:

„Ar valstybės narės darbo rinkoje teisėtai esančio Turkijos darbuotojo posūnis, kuriam yra mažiau nei 21 metai, yra šio darbuotojo šeimos narys Sprendimo Nr. 1/80 7 straipsnio (pirmos pastraipos) prasme <...>?“

Prašyme dėl prejudicinio sprendimo priėmimo pateiktas klausimas

- 34 Norint atsakyti į pateiktą klausimą, visų pirma reikia pažymėti, kad remiantis Sprendimo Nr. 1/80 7 straipsnio pirmos pastraipos formuluote, šioje nuostatoje numatytomis teisėmis galima pasinaudoti tik patenkinus dvi šioje dalyje nurodytas sąlygas, pirma, asmuo turi būti priimančios valstybės narės darbo rinkoje teisėtai esančio Turkijos darbuotojo šeimos narys ir, antra, asmeniui turi būti išduotas šios valstybės kompetentingų institucijų leidimas atvykti pas minėtą darbuotoją.

- 35 Dėl antrosios sąlygos, remiantis nusistovėjusia teismų praktika, pagal dabartinę Bendrijos teisę nuostatos, susijusios su Europos ekonominės bendrijos ir Turkijos Respublikos asociacija, neatima iš valstybių narių teisės reglamentuoti Turkijos piliečių atvykimą į jų teritoriją, kaip ir sąlygų, susijusių su jų pirma profesine veikla, todėl pirmasis leidimas tokiems piliečiams įvažiuoti į valstybės narės teritoriją iš esmės išimtinai reglamentuojamas pagal šios valstybės nacionalinę teisę (žr. naujausią 2003 m. spalio 21 d. Sprendimo *Abatay ir kt.*, C-317/01 ir C-369/01, Rink. p. I-12301, 63 ir 65 punktus).

- 36 Tačiau pagrindinėje byloje prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo pateiktas klausimas susijęs tik su šio sprendimo 34 punkte nurodyta pirma sąlyga.
- 37 Dėl šios sąlygos pateiktas klausimas nesusijęs su valstybėje narėje gyvenančio ir jos darbo rinkoje teisėtai esančio Turkijos piliečio darbuotojo statusu, kurį prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas vertina kaip pripažintą, o tik susijęs su klausimu, ar šio darbuotojo posūnis yra „šeimos narys“ Sprendimo Nr. 1/80 7 straipsnio pirmos pastraipos prasme.
- 38 Šiuo klausimu minėta nuostata nepateikia darbuotojo „šeimos nario“ sąvokos apibrėžimo.
- 39 Ši sąvoka turi būti aiškinama vienodai Bendrijos lygmeniu, norint užtikrinti vienodą jos taikymą valstybėse narėse.
- 40 Jos taikymo sritis turi būti nustatyta atsižvelgiant į ja siekiamus tikslus ir į jos naudojimo kontekstą.
- 41 Pirma, Teisingumo Teismas jau nusprendė, kad Sprendimo Nr. 1/80 7 straipsnio pirma pastraipa nustatyta sistema buvo siekiama sudaryti palankias sąlygas

priimančioje valstybėje narėje šeimai susijungti, leidžiant pirmiausia šeimos nariams būti su darbuotoju migrantu ir po tam tikro laikotarpio sustiprinant jų padėtį suteikiant teisę įsidarbinti šioje valstybėje narėje (žr., *inter alia*, 1997 m. balandžio 17 d. Sprendimo *Kadiman*, C-351/95, Rink. p. I-2133, 34–36 punktus).

- 42 Antra, to paties tikslo siekiama Reglamentu Nr. 1612/68 – kuris, kaip Teisingumo Teismas konstatavo 2003 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Wählergruppe Gemeinsam* (C-171/01, Rink. p. I-4301) 82 ir 83 punktuose, patikslina EB sutarties 48 straipsnio (po pakeitimo – EB 39 straipsnis) nuostatas – ypač reglamento 10 straipsnio I dalimi.
- 43 Teisingumo Teismas 2002 m. rugsėjo 17 d. Sprendime *Baumbast ir R* (C-413/99, Rink. p. I-7091, 57 punktas) šiuo klausimu nusprendė, kad „sutuoktinio ir žemutinės giminystės linijos giminaičių iki 21 metų arba išlaikytinių“ teisė įsikurti kartu su darbuotoju migrantu, remiantis minėta Reglamento Nr. 1612/68 nuostata, taikytina tiek darbuotojo, tiek jo sutuoktinio žemutinės giminystės linijos giminaičiams.
- 44 Remiantis nusistovėjusia teismų praktika po 1995 m. birželio 6 d. Sprendimo *Bozkurt* (C-434/93, Rink. p. I-1475, 14, 19 ir 20 punktai), Teisingumo Teismas, atsižvelgdamas į Asociacijos sutarties 12 straipsnio ir Papildomo protokolo 36 straipsnio formuluotes, taip pat Sprendimo Nr. 1/80 tikslą palaipsniui įgyvendinti laisvą asmenų judėjimą remiantis EB sutarties 48 ir 49 straipsniais (po pakeitimo – EB 40 straipsnis) ir EB sutarties 50 straipsniu (dabar – EB 41 straipsnis), nusprendė, kad pastaruosiuose straipsniuose išdėstyti principai, kiek tai yra įmanoma, turi būti taikomi Turkijos piliečiams, kurie naudojami šiuo sprendimu suteikiamomis teisėmis (žr. naujausio minėto sprendimo *Wählergruppe Gemeinsam* 72 punktą ir pagal analogiją dėl Asociacijos sutarties 14 straipsnio, susijusio su paslaugų teikimo laisve, minėto sprendimo *Abatay ir kt.* 112 punktą).

- 45 Darytina išvada, kad nustatant sąvokos „šeimos narys“ Sprendimo Nr. 1/80 7 straipsnio pirmos pastraipos prasme taikymo sritį, reikia atsižvelgti į tos pačios sąvokos laisvo darbuotojų, kurie yra Bendrijos valstybių narių piliečiai, judėjimo srityje, aiškinimą, ir ypač į Reglamento Nr. 1612/68 10 straipsnio 1 dalies taikymo sritį (žr. pagal analogiją minėtą sprendimą *Wählergruppe Gemeinsam* ir 2004 m. rugsėjo 16 d. Sprendimą *Komisija prieš Austriją*, C-465/01, Rink. p. I-8291, dėl minėto reglamento 8 straipsnio 1 dalies išaiškinimo taikymo darbuotojų turkų teisės būti renkamiems į tokias įstaigas, kaip darbuotojų rūmai ar įmonės komitetai, tikslais).
- 46 Be to, Sprendimo Nr. 1/80 7 straipsnio pirmoje pastraipoje nėra jokios nuostatos, dėl kurios būtų galima manyti, kad „šeimos nario“ sąvoka turėtų būti taikoma tik darbuotojo šeimos nariams pagal kraujo ryšį.
- 47 Šis aiškinimas taip pat patvirtinamas 1999 m. lapkričio 11 d. Sprendimu *Mesbah* (C-179/98, Rink. p. I-7955), kuriame Teisingumo Teismas nusprendė, kad Maroko piliečio darbuotojo migranto „šeimos nario“ sąvoka 1976 m. balandžio 27 d. Rabate pasirašyto Europos ekonominės bendrijos ir Maroko Karalystės bendradarbiavimo susitarimo, kuris Bendrijos vardu patvirtintas 1978 m. rugsėjo 26 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2211/78 (OL L 264, p. 1), 41 straipsnio 1 dalies prasme apima ir aukštesnės linijos šio darbuotojo ir jo sutuoktinio, kuris gyvena su juo priimančioje valstybėje narėje, giminaičius. Iš tiesų toks aiškinimas, pateiktas dėl bendradarbiavimo susitarimo, turi juo labiau būti taikomas ir Asociacijos sutarčiai, kuria siekiama įgyvendinti dar ambicingesnius tikslus (žr. šio sprendimo 3 punktą).

- 48 Atsižvelgiant į visas minėtas aplinkybes, atsakymas į pateiktą klausimą yra toks: Sprendimo Nr. 1/80 7 straipsnio pirma pastraipa turi būti aiškinama taip, kad posūnis, kuriam yra mažiau nei 21 metai arba kuris yra išlaikomas teisėtai valstybės narės darbo rinkoje esančio Turkijos darbuotojo, šios nuostatos prasme yra šio darbuotojo šeimos narys ir turi visas šiuo sprendimu suteiktas teises, jeigu jam buvo išduotas tinkamas leidimas atvykti pas šį darbuotoją į priimančią valstybę narę.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 49 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, išlaidų klausimą turi spręsti pastarasis teismas. Kitų šalių, pateikusių Teisingumo Teismui savo pastabas, išlaidos nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1980 m. rugsėjo 19 d. Asociacijos tarybos, įsteigtos Europos ekonominės bendrijos ir Turkijos asociacijos sutartimi, sprendimo Nr. 1/80 dėl asociacijos plėtros 7 straipsnio pirma pastraipa turi būti aiškinama taip, kad posūnis, kuriam yra mažiau nei 21 metai arba kuris yra išlaikomas teisėtai valstybės narės darbo rinkoje esančio Turkijos darbuotojo, šios nuostatos prasme yra šio darbuotojo šeimos narys ir turi visas šiuo sprendimu suteiktas teises, jeigu jam buvo išduotas tinkamas leidimas atvykti pas šį darbuotoją į priimančią valstybę narę.

Parašai.